

Postbus 12685
1100 AR Amsterdam

Bezoekadres:
Dalsteindreef 69
te Diemen

Tel (020) 398 97 77
Fax (020) 600 35 44
www.wsg.nu

Aan de relaties van de
William Schrikker Groep

Onze ref.: 28252a kv/md

DIEMEN, augustus 2008

Betreft: En nu is er ...: het jaarverhaal van de William Schrikker Groep 2007

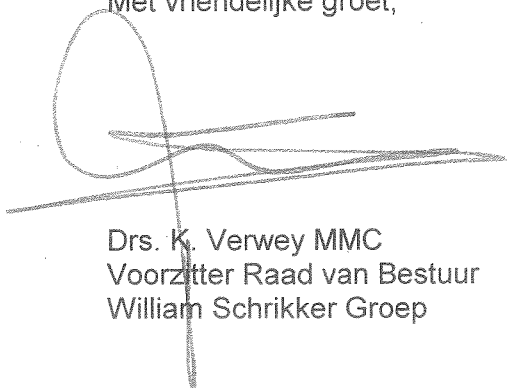
Geachte relatie,

Hierbij ontvangt u het Jaarverhaal 2007 van de William Schrikker Groep. In plaats van een jaarverslag hebben wij dit jaar bewust gekozen voor een Jaarverhaal. Wij zijn namelijk van mening dat we daadwerkelijk een verhaal te vertellen hebben.

Het verhaal wordt verteld door onze Directies van de Jeugdbescherming, de Jeugdreclassering, de Pleegzorg en ons Expertisecentrum die het primaire proces, samen met onze ondersteunende diensten, organiseren. Ons Jaarverhaal neemt u mee naar de meest bijzondere verhalen vanuit ons bijzondere werkveld. Echte praktijkverhalen, vaak ingegeven door onze medewerkers. U leest over onze wachtlijstproblematiek in 2007, hoe het staat met Delta, onze financiële positie etc. Kortom, genoeg om een goed beeld te krijgen van de noodzaak van de gespecialiseerde Jeugdzorg zoals de William Schrikker Groep deze uitvoert in Nederland.

Ik reken erop dat wij u met ons Jaarverhaal 2007 een goed beeld geven van ons werkveld en de rol die wij hierin vervullen.

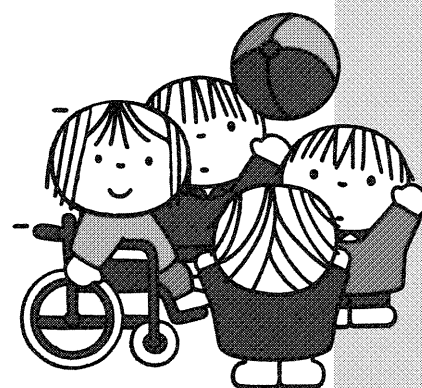
Met vriendelijke groet,

Drs. K. Verwey MMC
Voorzitter Raad van Bestuur
William Schrikker Groep

Bijlage: Jaarverhaal William Schrikker Groep 2007

Het jaarverhaal

2007

William
Schrikker
Groep

De groep

Even op verhaal komen

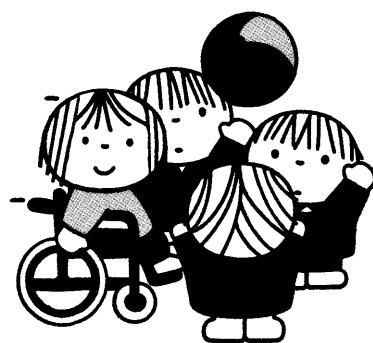
Het was een veelbewogen jaar voor de William Schrikker Groep. Na een jarenlange strijd om ons bestaansrecht kunnen we even op verhaal komen. In 2007 heeft de Minister van Jeugd en Gezin namelijk besloten de beslissing over de positie van Landelijk Werkende Instellingen (LWI's) uit te stellen tot na de evaluatie van de Wet op de Jeugdzorg.

We leiden hieruit af dat Minister Rouvoet het belang van specialistische jeugdzorg en onze unieke expertise erkent. De manier waarop we die expertise inzetten staat centraal in de Strategische Koers 2012. Dit plan is in 2007 ontwikkeld en wordt in 2008 verspreid en uitgedragen. Uitgangspunt is medewerkers zo goed mogelijk in staat te stellen de gevraagde zorg te leveren. Daarbij mogen ze niet belemmerd worden door starre regels of ontoereikende hulpmiddelen.

Door de veranderingen in de samenleving en de jeugdzorg is de Strategische Koers geen volledig uitgewerkt plan, maar een richtinggevend kader. Centraal daarin staat bescherming van minderjarigen met een handicap en de mensen in hun omgeving. We bieden onze medewerkers ondersteuning en begeleiding op maat om adequate zorg te kunnen leveren. En waar nodig ontwikkelen we initiatieven om ons zorgaanbod te verruimen of aan te passen.

Mooie woorden, maar hoe maken we ze in de praktijk waar? Dat leest u in dit Jaarverhaal, waar directieleden en medewerkers van onze organisatieonderdelen aan het woord komen. Hun verhalen maken duidelijk hoe hard de werkelijkheid kan zijn van het werk dat ze vaak in de moeilijkste omstandigheden uitvoeren. Daarom wil ik mijn waardering uitspreken voor hun inzet in 2007.

Drs. Karel Verwey MMC

Jeugdbescherming

Een vervolgverhaal

Eindelijk duidelijkheid. Minister Rouvoet heeft besloten dat we de zorg voor jongeren met een licht verstandelijke handicap voorlopig niet hoeven over te dragen aan de Bureaus Jeugdzorg. We kunnen in ieder geval tot 2010 ons eigen verhaal blijven schrijven.

Een belangrijk hoofdstuk daarin is de invoering van het Delta-plan. Een initiatief vanuit de overheid om de kwaliteit van de Jeugdbescherming in heel Nederland te verbeteren. Naast het verlagen van de caseload gebruiken we de nieuwe methodiek om een kwaliteitsslag te maken die alle aspecten van ons werk 'Deltaproof' maakt. Voor onze specifieke doelgroep is een aanvulling op de Deltamethode ontwikkeld onder de noemer 'Anders Beschermd'.

De invoering van Delta vraagt zoals gezegd ook om een verlaging van de caseload. Om dat te bereiken is een forse instroom van nieuwe medewerkers gerealiseerd. Verder hebben we kernteams opgezet waar Delta-werkers volgens een vast format kennis en ervaring uitwisselen. Het komt goed uit dat we in 2007 zijn gestart met het opzetten van Meeting Points. Plekken in de regio die goed bereikbaar zijn en waar medewerkers elkaar in alle rust kunnen ontmoeten.

Janny Nab

*Directeur-Generaal Schillen
Jeugdbescherming*

Groei: meer zaken, meer mensen

'In 2007 verschenen nogal wat berichten in de media over gezinssituaties die uit de hand liepen. Daardoor is de maatschappelijke roep om eerder in te grijpen luider gaan klinken. Dat was te merken aan het aantal zaken dat steeg van 5.451 in begin januari tot 6.094 eind december. Daarnaast zijn we in het kader van het Deltaplan gestart met de verlaging van de caseload. Het is ons eind 2007 al gelukt deze voor OTS zaken te verlagen naar 15,3. Dit jaar wordt de caseload verder verlaagd naar de Delta-norm. Door de groei van het aantal zaken en de verlaagde caseload heeft de William Schrikker Jeugdbescherming veel nieuwe medewerkers moeten werven en opleiden. Daarin slagen we tot nu toe goed. Er zijn in 2007 binnen de Jeugdbescherming 154 nieuwe medewerkers aangenomen en opgeleid via ons interne leer- en opleidingstraject Lotje. Daarnaast worden alle gezinsvoogden getraind in de Deltamethodiek door onze eigen gecertificeerde trainers.'

Deltaplan: het kind centraal

'De afgelopen jaren is steeds duidelijk geworden dat gezinsvoogden te veel met papierwerk bezig zijn en te weinig bij de gezinnen thuis komen. Daarom heeft de overheid besloten een landelijk plan te ontwikkelen voor de gezinsvoogdij. Dit zogeheten Deltaplan stelt de ontwikkeling van het kind centraal. Het plan richt zich ook op het verlagen van de caseload en omvat een vernieuwde methode voor de uitvoering van ondertoezichtstellingen. In die methode wordt niet alleen gekeken naar zorgpunten: wat bedreigt de veiligheid en ontwikkeling van het kind? Ook de sterke punten worden benoemd: kijk wat kinderen en hun ouders wél kunnen. Engageer ouders om verbeteringen te bereiken. En wees transparant over de aanpak. Zo verschuift de focus van problemen naar praktische oplossingen en realistische doelen.'

Aanvulling: Anders Beschermd

'De jeugdigen voor wie wij werken - en een deel van hun ouders - hebben niet alleen een verstandelijke of lichamelijke handicap. Er spelen ook altijd ernstige opvoedings- of opgroei problemen. Door die verwevenheid is vaak levenslange en 'levensbrede' zorg en ondersteuning nodig. Daarbij is een andere benadering noodzakelijk: onze cliënten leren dingen in kleinere stappen en met veel herhaling. Ook de manier van communiceren en de toepassing van het geleerde in nieuwe situaties vraagt extra aandacht. Daarom heeft ons Expertisecentrum in samenwerking met de ontwikkelaars van de Delta-methode een aanvulling ontwikkeld onder de naam 'Anders Beschermd'. Medio maart 2007 is een pilot team van zo'n 20 gezinsvoogden gestart met het werken met de nieuwe methode. Vanaf november zijn we begonnen met het uitrollen over onze hele organisatie.'

Uit het dagboek van de Delta-pioniers

Marion bezweert een crisis

12 april. Telefoontje over een probleemgezin. Moeder is een gescheiden ex-prostituee. Zwakbegaafd en behoorlijk paranoia. Heeft een drieling met ernstige ontwikkelingsstoornissen. Vader is manisch depressief en gewelddadig. De boel klappt. Hij is het niet eens met de omgangsregeling en roept dat hij moeder gaat vermoorden. Vroeger kon ik alleen de politie bellen en even bij het gezin langsgaan. Nu werk ik volgens Delta en heb dus veel meer tijd. Eerst naar vader geweest om zijn verhaal te horen. Toen naar moeder om te voorkomen dat ze zonder kinderen naar een Blijf van mijn Lijf huis zou vertrekken. Ze is bang maar na een tijdje troosten vertrouwt ze me en wil meewerken. Daarna naar school om de kinderen gerust te stellen. Binnen een dag heb ik een plan opgesteld om de crisis te bezweren. Met duidelijke afspraken die per week worden afgestreept. In de Delta-aanpak blijf ik tussenpersoon in alle communicatie tussen ouders, kinderen en school.

Trudy maakt het ouders makkelijk

3 mei. Op bezoek bij een gezin waar te veel zaken misgaan. Komt omdat vader, moeder én hun zoontje van 7 zwakbegaafd zijn. Omdat mijn caseload met Delta kleiner is, kan ik alles net zo lang uitleggen tot het helemaal duidelijk is. En als ze het de week daarop weer vergeten zijn, doe ik het opnieuw. Bovendien heb ik de tijd om praktische hulp te bieden. Bijvoorbeeld door een keer met ze per openbaar vervoer naar een instantie te reizen waar ze iets moeten regelen. Je merkt dan dat het vaak geen onwil is, als onze cliënten zich niet aan afspraken houden, maar onvermogen. De winst van Anders Beschermd is dat je ze wegwijs kunt maken in dingen die voor de meeste mensen heel gewoon zijn. Dat doe je in kleine stapjes waarover je goede afspraken maakt. Geen afwas laten staan. Bedden elke ochtend opmaken. Kind op tijd naar school. Voor dat laatste heb ik klokken getekend waarvan de wijzers aangeven wanneer hun zoontje op pad moet. Dat werkt goed, waardoor ouders groeien in hun rol als opvoeders.

Hetty heeft het even helemaal gehad

16 juni. Het was me het weekje wel. Ben bij gezinnen geweest om ze de infokaart over de Delta-aanpak te geven. Een moeder wilde er niet over praten en vouwde de kaart direct doormidden. Een andere moeder meende eruit te kunnen afleiden dat haar dochter sneller thuis zou komen. En dan was er ook een vader die de kaart goed gelezen had en bij mijn volgende bezoek op z'n strepen ging staan: 'Ik heb al bijna een week niks van je gehoord en als ik bel neem je niet altijd direct de telefoon op. Je hoort nu altijd bereikbaar te zijn en je moet veel vaker langskomen. Ik zal de kinderrechter wel eens even vertellen dat jij je niet aan de afspraken houdt.' Omgekeerd zijn er ook gezinnen die je een pottenkijker vinden als je vaker langs komt. Een paar dagen geleden belde een moeder naar Vroeghulp met de vraag of haar kind uit huis geplaatst zou worden omdat ik de laatste weken zo vaak op de stoep stond. Gelukkig was er ook een lichtpunt. Ik heb een meisje vanuit een instelling kunnen terugplaatsen in het gezin omdat ik nu meer tijd voor begeleiding heb. Het gaat zo goed dat haar OTS na 12 jaar waarschijnlijk voor het eerst niet verlengd wordt.

Gert gaat te rade bij collega's

3 augustus. Een bijzonder gezin. Een moeder op MLK-niveau. Twee zoontjes van 6 en 12 waarvan de een lichamelijk gehandicapt is en de ander al een flink strafblad heeft. Een meisje van 14 dat op het gymnasium zit. Een labiele vader. Met die situatie wist ik niet direct raad. Hoe stel je de kinderen centraal als ze zoveel van elkaar verschillen? Hoe betrek je de ouders bij het bedenken van oplossingen als hun niveau zo sterk uiteenloopt? Dat heb ik besproken in het Delta-kernteam waar we met vier collega's ervaringen uitwisselen. Daarvoor is een vast format opgesteld. Omdat we door het tweewekelijkse overleg meer over de zaken van de ander weten, kunnen we zonodig ook voor elkaar inspringen. Daarbij is alles overzichtelijk vastgelegd in het casusoverzicht. Inclusief een kleurcode die duidelijk maakt wat de actuele risico's zijn. Voor het overleg moeten we nu nog afspreken in een stationsrestaurant of café. Per volgend jaar hebben we Meeting Points waar je in alle rust kunt bijpraten.

Pleegzorg

Een boekje open

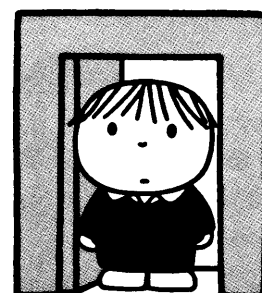
De William Schrikker Pleegzorg werkt voor kinderen met verstandelijke of lichamelijke handicaps, chronische ziekten en combinaties hiervan. Dat is beslist geen contra-indicatie voor opname in een pleeggezin. Juist in een gezin kunnen deze kwetsbare kinderen de nodige aandacht, warmte en veiligheid krijgen.

Helaas is het ons in 2007 niet gelukt om de wachtlijsten te verkorten. Belangrijkste reden is het gebrek aan financiële middelen. Neemt de overheid dan geen actie? Jawel: er is een Aanvalsplan Wegwerken Wachtlijsten gelanceerd. Maar dat boek is alweer gesloten. Gevolg: eind 2007 wachtten nog steeds zo'n 140 kinderen op plek in een pleeggezin.

Om te weten waar verbeterpunten liggen ten aanzien van pleegouders en medewerkers hebben we in 2007 een tevredenheidsonderzoek onder beide groepen gehouden. Daaruit kwam onder meer naar voren dat zowel pleegouders als pleegzorgwerkers hun kennis over de zorg voor gehandicapte kinderen actueel willen houden.

Op basis hiervan wordt een meerjarenplan ontwikkeld, gericht op professionalisering van zowel medewerkers als pleegouders. Verder hebben we een aanpak ontwikkeld om aspirant-pleeggezinnen completer te screenen en naderhand beter te kunnen begeleiden.

Zo blijven we werken aan de kwaliteit en professionaliteit van onze dienstverlening. Dat heeft ook dit jaar weer geresulteerd in een HKZ certificering.

Alette van Driesum

Directrice William Schrikker Pleegzorg

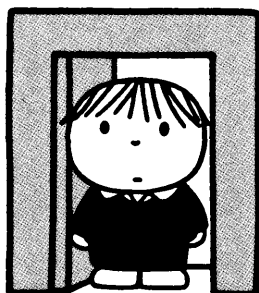
De Wijk van de Wijk, 1115 AA Schiedamschen dijk

Tel: 020 674 2200, Fax: 020 674 2201

E-mail: info@wspleegzorg.nl

Professionalisering: duidelijker en doelgerichter

'In 2007 heeft de William Schrikker Pleegzorg een tevredenheids-onderzoek onder pleegouders en eigen medewerkers afgerond. Beide groepen hebben behoefte aan actuele kennis over de verschillende handicaps en de manier waarop ze daar goed mee kunnen omgaan in gezinsverband. Om daarop in te spelen wordt in 2008 een meerjarenplan opgesteld waarvoor in 2007 de basis is gelegd. We willen aan de wens van pleegouders tegemoet komen met specifieke trainingen en een digitale nieuwsbrief, maar ook door ze met elkaar in contact te brengen. Voor medewerkers ontwikkelen we opleidingen waarin de nieuwste inzichten en ontwikkelingen in de pleegzorg voor kinderen met een beperking aan bod komen. In 2007 hebben we ons ook gericht op de verbinding tussen ouders, kind en pleegouders. Hierover is samen met het Expertisecentrum een visienota geschreven met de titel 'Koersen op verbinding'. En tot slot hebben we een instrument voor risicotaxatie ontwikkeld om nog beter te waarborgen dat pleegkinderen veilig opgroeien in hun pleeggezin.'

Financiering: bottleneck voor de wachtlijsten

'Zowel de provincies als landelijke overheden maken budgettaire afwegingen die vaak niet in het voordeel van pleegzorg voor gehandicapte kinderen uitvallen. Bedenk daarbij dat er voor deze groep kinderen steeds meer indicaties voor uithuisplaatsing worden afgegeven. Door het ontbreken van voldoende middelen worden veel gehandicapte kinderen in een instelling geplaatst. Maar dat is duurder en ook voor deze kinderen is het beter om in een gezin op te groeien. Ook zij hebben daar recht op. Maar omdat er te weinig zorg wordt ingekocht door de provincies, konden we in 2007 zo'n 140 kinderen niet plaatsen op een totaal van zo'n 1.400 kinderen waarvoor we de begeleiding verzorgen.'

Positionering: samenwerken vanuit ons specialisme

'Samenwerking met collega-instellingen en ketenpartners is essentieel om de zorg voor gehandicapte kinderen te coördineren. In het licht daarvan heeft de William Schrikker Pleegzorg regelmatig contact met Bureaus Jeugdzorg over individuele indicaties en bedenkt onze afdeling Instroom en Bemiddeling oplossingen voor specifieke situaties. Deze afdeling ondersteunt ook consultants van MEE bij de aanvraag van een indicatie pleegzorg. Daarnaast consulteert MEE ons bij problematische hulpvragen. Verder hebben we op alle niveaus contact met de afdeling pleegzorg van provinciale zorgaanbieders. Daarbij worden onder meer samenwerkingsafspraken afgestemd en zonodig bijgesteld. Verder participeren we in het jeugdzorgoverleg van verschillende provincies. En tot slot bundelen we onze expertise met gespecialiseerde organisaties. Denk aan Philadelphia, die zich richt op gehandicapte ouders met kinderen, 's Heerenloo Zorggroep - ten behoeve van een gezinshuis voor LVG kinderen - en de Koninklijke Effatha Guyot Groep voor doven en slechthorenden.'

Praktijkverhalen uit de pleegzorg

Bruggen bouwen tussen ouders, kind en pleegouders

'De relatie tussen ouders en pleegouders is van levensbelang voor pleegkinderen. Ze kunnen in een loyaliteitsconflict raken als beide partijen aan ze trekken. Dat gebeurt vaak. De biologische moeder of vader verwijt dan de pleegouders dat ze het kind hebben afgepakt. 'Ze noemen haar mama en dat kán gewoon niet', zegt een moeder dan bijvoorbeeld. Omgekeerd zijn de pleegouders vaak boos op de biologische ouders. 'Door hun drugsgebruik hebben ze het kind totaal verwaarloosd', hoor je dan. De kunst is om ze bij elkaar te brengen. Je moet pleegouders duidelijk maken dat kinderen meer rust krijgen als je zonder rancune vertelt waarom de zorg van de ouders is overgenomen. Dan zullen ze op hun beurt open durven te zijn over hun gevoelens. Ook de ouders moeten een rol hebben. Bijvoorbeeld door ze uit te nodigen om hun kind dat moet afzwemen te komen aanmoedigen.'

Verschillende geldstromen versluieren een probleem

'We hebben contact met beleidsmedewerkers van alle provincies. Ze kunnen hun budget maar één keer uitgeven en het financieren van pleegzorg heeft helaas niet altijd de eerste prioriteit. Met als gevolg dat voogden vaak eindeloos moeten zoeken voor deze vaak jonge gehandicapte kinderen om een goede plek met gespecialiseerde zorg voor ze te vinden. Ze gaan vaak van noodbed naar noodbed en worden dan uiteindelijk in een instelling geplaatst. Die plekken worden niet vanuit de provincie gefinancierd maar vanuit de AWBZ. Vanwege deze verschillende geldstromen wordt het eigenlijke probleem niet duidelijk. De provincie is van het probleem af maar het kind is er niet bij gebaat. Het is voor een kind - zeker als het een handicap heeft - goed om in een gezin op te groeien. Bovendien is verblijf in een instelling voor verstandelijk gehandicapten vijf keer zo duur als in een pleeggezin. Zeker voor heel jonge kinderen is het belangrijk om in een gezin te wonen. Dat stelt ons voor schrijnende dilemma's. Denk aan een baby die blind en doof wordt geboren. Moeten we die maar niet in een pleeggezin opnemen als er geen geld is? We hebben het toch maar gedaan. Dat kun je natuurlijk niet voor elk kind doen. Als pleegzorgorganisatie moet je dus keuzes maken. Dat zou niet moeten hoeven in een land waar de waarde van opgroeien in een gezin zo belangrijk gevonden wordt.'

Afbreken van een plaatsing is het laatste dat je wilt

'Een goede screening en voorbereiding van aspirant-pleegouders is absoluut noodzakelijk. We vragen uiteraard een Verklaring van Geen Bezwaar, maar bijvoorbeeld ook of de pleegouders psychische problemen hebben gehad. Verder bespreken we hun manier van opvoeden. Kunnen ze helder communiceren? Zijn ze in staat kinderen te helpen om hun gedrag te veranderen? Dat soort vragen. Daarnaast kijken we naar de situatie waarin het kind gaat opgroeien. Krijgt het een eigen kamer? Is er een huisdier waarvoor het allergisch is? Wat is de afstand tussen huis en school? Ook de gezinssamenstelling komt aan de orde. Zo kan een pleegzoon een waardevolle aanvulling vormen in een gezin met drie dochters. En ouders die beiden werken hebben geen tijd om full time op een baby te passen. Het is trouwens ook mogelijk om alleen in het weekend of voor een beperkte periode opvang te verzorgen. Door al die mogelijkheden en aandachtspunten vooraf door te spreken, willen we de basis leggen voor een succesvolle plaatsing.'

Pleegouders beter begeleiden

'De William Schrikker Pleegzorg wil pleegouders zo goed mogelijk begeleiden in de omgang met een gehandicapt kind. De opvoeding vraagt bijvoorbeeld veel geduld. Je moet deze kinderen dingen vaak steeds opnieuw uitleggen en het jezelf niet aantrekken als iets niet lukt. Er zit een grens aan wat je kunt bereiken in de opvoeding. Het is belangrijk dat pleegouders zich dat blijven realiseren. Ook de impact van een kind met een handicap op het hele gezin komt aan de orde. Daarnaast laten veel kinderen door alles wat ze hebben meegeemaakt gedragsproblematiek zien. In de begeleiding staan we stil bij wat dit gedrag zou kunnen veroorzaken en hoe pleegouders hiermee om kunnen gaan. Verder zijn er allerlei praktische zaken die geregeld moeten worden. Denk aan de schoolkeuze en de aanschaf van een rolstoel. Door de pleeggezinnen minimaal eens in de 6 à 8 weken te bezoeken en het instrument van risicotaxatie in te zetten, houden we de vinger aan de pols. Tijdens het huisbezoek bespreken we alle zaken aan de hand van het hulpverleningsplan. In die plannen voor het kind en in de begeleidingsplannen voor pleegouders staan meetbare doelen zodat we de ontwikkelingen (half)jaarlijks kunnen evalueren. We zijn trouwens ook bezig met het opzetten van een chat-forum waar pleegouders met elkaar kunnen overleggen.'

Jeugdreclassering

Een verhaal apart

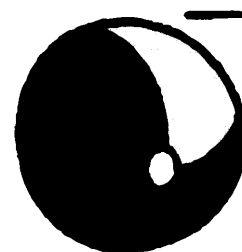
De belangstelling voor de diensten van de William Schrikker Jeugdreclassering groeit. Niet alleen omdat het onderwerp 'jeugd en veiligheid' op veel plaatsen bovenaan de beleidsagenda staat. Ook omdat we ons richten op jongeren met een geestelijke beperking. Het wordt steeds duidelijker dat die groep om een speciale aanpak vraagt. Om met Galjaard te spreken: 'Er is niets zo ongelijk als de gelijke behandeling van ongelijken'.

Jongeren in onze doelgroep worden vaak door zogenaamde vrienden die slimmer zijn verleid om het slechte pad op te gaan. Denk aan meisjes die zo zwak in hun schoenen staan, dat ze in de greep van loverboys raken. Of neem een jongen die op voorstel van een 'vriend' gratis mobiel-tjes bij GSM-shops haalt tegen tien euro beloning per toestel; zónder dat hem is verteld dat hij steeds vastzit aan een tweejarig abonnement.

Het begeleiden van deze jongeren vraagt om een aparte benadering. Dat wordt inmiddels sectorbreed erkend. Met als gevolg dat de William Schrikker Jeugdreclassering in 2007 opnieuw sterk is gegroeid. Inmiddels opereren we in heel Nederland. Onze medewerkers zijn dit jaar getraind in het werken volgens het Handboek Jeugdreclassering. Daarnaast verzorgen we steeds meer trainingen in sociale vaardigheden en worden we regelmatig gevraagd voor expert meetings.

Uiteraard werkt de Jeugdreclassering nauw samen met in- en externe ketenpartners, waaronder de William Schrikker Jeugdbescherming en de Raad voor de Kinderbescherming. Verder participeren we in arbeidstoeleidsingsprojecten. Door de groei hebben we de contacten met partners kunnen intensiveren. In de samenwerking blijkt een aparte positionering van de Jeugdreclassering meerwaarde te hebben. Het is een werksoort met een specifieke opdracht die vraagt om een eigen invulling van de samenwerking. Kortom, in 2007 is onze onderscheidende positie verder versterkt.

Rob Schuddemat
*Directeur William Schrikker
Jeugdreclassering*

Groeibasis: erkenning van ons specialisme

'De omvang van de William Schrikker Jeugdreclassering is gegroeid van zo'n 900 zaken in 2006 naar ruim 1.200 in 2007. In lijn daarmee is het aantal medewerkers gestegen van 45 naar 65. Die sterke groei is met name te verklaren door het feit dat we onze actieradius verder hebben uitgebreid naar het zuiden en noorden van Nederland. De acquisitie in de nieuwe regio's verloopt voorspoedig. Dat komt onder meer omdat Bureaus Jeugdzorg beseffen dat het begeleiden van jongeren met een strafblad in onze doelgroep een vak apart is. De kinderen (en hun ouders) zijn zich vaak niet bewust dat ze een verstandelijke beperking hebben. Ze hebben de lagere school 'achterin de klas' doorlopen en zijn in sommige gevallen nooit blijven zitten. Dus moeten ze eerst erkennen dat ze hulp nodig hebben en daarna altijd op iemand kunnen terugvallen. Jeugdreclassering biedt die begeleiding met medewerkers in de regio.'

Marktperspectief: verdere verzelfstandiging

'De William Schrikker Jeugdreclassering wil zich verder ontwikkelen. Daarom werken we continu aan uitbreiding van onze deskundigheid en volgen we de landelijke ontwikkelingen op het gebied van criminaliteitspreventie op de voet. De huidige marktontwikkelingen maken duidelijk dat de behoefte aan maatwerk toeneemt. De William Schrikker Jeugdreclassering manifesteert zich nadrukkelijk in die markt. Door alleen of samen met anderen interventies of modules in te zetten die ertoe bijdragen dat ook verstandelijk beperkte jongeren de noodzakelijke begeleiding krijgen.'

Educatie: uitbouw van het trainingsaanbod

'Bij jongeren met een beperking heeft de Kinderrechter altijd een dilemma: wat ze gedaan hebben is strafbaar, maar zijn ze voldoende toerekeningsvatbaar voor vervolging? Als uitweg wordt vaak een taakstraf opgelegd in de vorm van een training in sociale vaardigheden. De William Schrikker Jeugdreclassering heeft hiervoor een training ontwikkeld die is toegesneden op onze doelgroep. In 2007 hebben 60 trainers deze voor circa 300 jongeren verzorgd. Normaal wordt het volgen van een sociale vaardigheidstraining verplicht gesteld als taakstraf. Maar de trainingen worden nu ook ingekocht met Persoonsgebonden Budgetten om te voorkomen dat kinderen ontsporen. Er zijn zelfs scholen die de training uit eigen budget betalen om jongeren te ondersteunen.'

Veldpost

Sociale vaardigheidstraining:

'Het onmogelijke mogelijk maken'

'Dit verhaal gaat over een 16-jarige jongen van Marokkaanse afkomst met een IQ van 61. Hij kan z'n agressie moeilijk de baas, heeft een autoriteitsprobleem en verzuimt regelmatig van school. Zijn ouders spreken geen Nederlands en staan negatief ten opzichte van de hulpverlening. De jongen werd al begeleid door de reguliere Jeugdreclassering toen de Raad voor de Kinderbescherming de William Schrikker Jeugdreclassering inschakelde voor een gespecialiseerde training in sociale vaardigheden. Om de juiste match te maken, hebben we een mannelijke Marokkaanse trainer ingezet. In de eerste fase van de twintig bijeenkomsten heeft hij een vertrouwensband opgebouwd met de jongen en het gezin. Daarna gaf hij de ouders inzicht in de problematiek van hun zoon. Vervolgens maakte hij een analyse van de vereiste vaardigheden. Na de training van de jongen en z'n ouders zijn de leerpunten geïntegreerd in het bestaande hulpverleningsaanbod (Jeugdreclassering en school). Resultaat is dat het gezin weer positief naar de toekomst kijkt en de beperking van hun zoon accepteert. Verder heeft de Raad weer toegang tot het gezin. En de jongen is al zes maanden niet meer in de fout gegaan. Dat werd een jaar eerder voor onmogelijk gehouden.'

Begeleiding: 'Het meisje tussen de twee vuren'

'Het ging niet goed met een meisje van Turkse afkomst. Ze heeft een vriend in Den Haag met een drugsprobleem die haar regelmatig slaat. Zelf is ze ook geen lieverdje aangezien ze onder toezicht is gesteld voor openbaar geweld. Maar het grootste probleem is haar zwangerschap. De ouders weten nog van niets. Dat is maar goed ook anders zou de kwestie van eerwraak kunnen gaan spelen. Het Bureau Jeugdzorg vroeg ons om een oplossing, met name omdat het meisje verstandelijk beperkt was. Eerst hebben we een opvanghuis voor haar geregeld zodat ze uit de buurt van beide partijen zou zijn. Daarvoor is aan Bureau Jeugdzorg verzocht een AMK melding te doen die de zorg voor het ongeboren kind kenbaar maakte. Daarna hebben we voorzichtig het contact met de vriend hersteld. Afspraak was dat ze hem alleen in het weekend zou zien. Dat liep prima. Bovendien bleek het meisje bijna 18 te zijn. De Jeugdreclassering kan de begeleiding na de 18e verjaardag voortzetten. Op dit moment wordt er een lange termijn traject met dit meisje uitgezet.'

Zelfstandigheid: 'het CWI wijst een jongere de deur'

'Bij jongeren in onze doelgroep zie je meestal niet op het eerste gezicht dat ze een beperking hebben. Zo ging ik bijvoorbeeld met een jongen die er gewoon goed uitzag naar het CWI. Omdat het kantoor werd verbouwd, stond bij de voordeur een pijl met 'ingang om de hoek'. Een week later had die jongen een vervolgspraak waar hij alleen naar toe zou gaan. De volgende dag werd ik door het CWI gebeld dat hij niet was komen opdagen. Toen ik hem daarover belde, bleek hij wel degelijk op de stoep te hebben gestaan. Probleem was dat hij de tijdelijke ingang niet had kunnen vinden. De letters bij de pijl waren abacadabra voor hem en het was niet bij hem opgekomen om hulp te vragen of mij te bellen. De moraal: je moet met deze jongeren vooraf goed kijken naar hun beperkingen en mogelijkheden. Vervolgens is het zaak om ze korte en heldere boodschappen of instructies te geven. En daarna moet je checken of ze het snappen.'

Verandering: aangepaste methode voor jeugdreclassering

'Het Handboek Jeugdreclassering is een methode om het werk van de Jeugdreclassering te professionaliseren. De methode is ontwikkeld in opdracht van Justitie onder de naam 'De jongere aanspreken'. Uitgangspunt is dat het leven van een veroordeelde jongere te veranderen is. Bij de interventies wordt vooral gekeken naar vormen van interventie die zich in de praktijk bewezen hebben. De methode is landelijk 1-op-1 ingevoerd. De William Schrikker Jeugdreclassering heeft een eigen traject doorlopen vanwege de specifieke doelgroep. De ontwikkelaar van de methodiek heeft onze trainers opgeleid. In 2007 hebben alle medewerkers van de William Schrikker Jeugdreclassering de opleiding gevolgd. Het handboek geeft ook richting aan het intercollegiaal overleg. Daardoor kunnen we effectiever samenwerken met ketenpartners.'

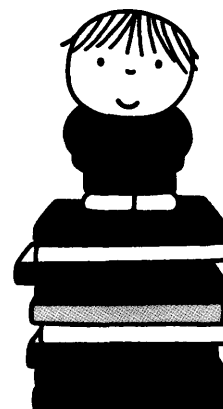
Expertisecentrum

Toekomst schrijven

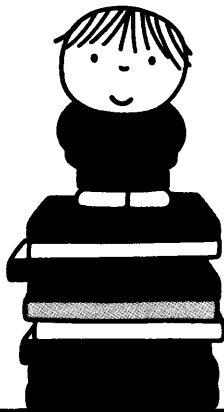
Steeds meer jeugdzorgorganisaties beseffen dat de zorg voor mensen met een beperking vraagt om een speciale benadering. En het wiel daarvoor moet vaak nog worden uitgevonden. Onder meer daardoor is het Expertisecentrum in vier jaar tijd uitgegroeid tot een volwassen onderdeel van de William Schrikker Groep. Ook externe opdrachtgevers doen vaker een beroep op onze expertise. De kennis die we daarbij opdoen, is vervolgens inzetbaar binnen de eigen organisatie.

In 2007 hebben we op de meest uiteenlopende manieren kennis ontwikkeld en verspreid. Bijvoorbeeld door als consultant op te treden bij lastige vraagstukken en onderzoek te doen. Door een expertbijeenkomst te organiseren en te participeren in vakorganisaties. Door trainingen te verzorgen en te begeleiden bij samenwerkingsprojecten. Maar ook door methoden en praktische hulpmiddelen te ontwikkelen. En door artikelen in de vakpers te publiceren waarin we de visie en aanpak binnen de Groep verwoorden.

Omdat we leren van het verleden kunnen we steeds weer nieuwe inzichten verwerven rond het beschermen en begeleiden van onze kwetsbare doelgroep. Zo schrijven we toekomst samen met onze opdrachtgevers binnen en buiten de William Schrikker Groep.

Marjan Boertjes

Services: een doorlopend aanbod

'In 2007 is het expertiseteam geconsulteerd voor een verscheidenheid aan vraagstukken. Verder hebben we ook dit jaar weer klinische lessen verzorgd, bijvoorbeeld over autisme, seksueel misbruik, onderwijs en leerproblemen. Door gerenommeerde sprekers in te zetten, zaten er vaak veel mensen in de zaal. Ook ons informatiecentrum werd druk bezocht, met name digitaal via ons Intranet. Medewerkers vinden er de nieuwste vakliteratuur – boeken, artikelen en digitale publicaties – maar ook informatiedossiers, teamspellen en DVD's. Verder zijn we ingeschakeld voor intern onafhankelijk onderzoek bij calamiteiten op verzoek van de Inspectie jeugdzorg. En tot slot hebben we themapakketten ontwikkeld – onder meer over het omgaan met klachten en zelfreflectie. Zo'n pakket bestaat uit een koffer met alle benodigde materialen om met een team een themabijeenkomst vorm te geven.'

Projecten: multi-inzetbaar

'Naast projecten voor externe opdrachtgevers, waaronder Bureaus Jeugdzorg en organisaties in de gehandicaptenzorg, hebben we een veelheid aan projecten voor de eigen organisatie uitgevoerd. De inhoudelijke opdrachten liepen uiteen van het ontwikkelen van trainingen tot het schrijven van een visienota over gespecialiseerde pleegzorg. Op het gebied van structuur en organisatie hebben we marktverkenningen uitgevoerd. Verder is begeleiding geboden bij samenwerkingsprojecten, inclusief de planning en financiële onderbouwing. Je kunt hierbij denken aan het opzetten van gezinshuizen in samenwerking met de 's Heerenloo Zorggroep.'

Kennis: halen en brengen

'De kennis van het Expertisecentrum wordt intern en extern ingezet. Bijvoorbeeld bij de Master Jeugdbescherming van de Vrije Universiteit Amsterdam waar wij bij betrokken zijn. Daarnaast participeren we in allerlei vakorganisaties, bijvoorbeeld Phorza (de beroepsvereniging voor sociale agogen), de Erkenningscommissie Effectieve Jeugdinterventies en de landelijke werkgroep 'Kinderwens en ouderschap'. Ook aan initiatieven als Kindervakantieland leveren we een bijdrage. Verder schrijven we regelmatig artikelen in opdracht van vaktijdschriften en zijn we ingeschakeld voor literatuuronderzoek naar de samenhang tussen LVG en jeugdcriminaliteit. We onderzoeken ook de mogelijkheden voor internationale samenwerking, onder meer op Curaçao. Leidende gedachte hierbij is dat de kennisuitwisseling effectief is en een structureel karakter kan krijgen.'

Berichten uit de frontlinie

'Buitenspel': discussieforum over Jeugdreclassering

In 2007 organiseerde het Expertisecentrum een discussieforum over Jeugdreclassering met deskundigen uit alle sectoren van het werkveld. Yvonne Holtzer, verantwoordelijk voor de organisatie, kijkt terug: 'We hadden een verscheidenheid aan deelnemers uitgenodigd. Daardoor ontstond zich onder leiding van de dagvoorzitter een boeiende discussie. Bijvoorbeeld over de moeilijkheid bij politie en justitie om LVG-problematiek bij aanhouding te herkennen. Deelnemers waren wetenschappers als Ad van Gennep, Peter van der Laan en Tom van Yperen. Maar ook directeuren van instellingen, waaronder Hans Boutelier van het Verwey-Jonckers Instituut en leidinggevenden in het veld van de jeugdzorg en de gehandicaptenzorg. Door dat brede deelnemersveld werden knelpunten én kansen goed zichtbaar.'

De Delta-methode: de noodzaak van een eigen hoofdstuk

De William Schrikker Jeugdbescherming heeft het Expertisecentrum opdracht gegeven te onderzoeken in hoeverre de Delta-methode bruikbaar is voor de doelgroep van de William Schrikker Groep. Met name wanneer er bij ouders sprake is van een verstandelijke beperking. In nauwe afstemming met het consortium (PI research en Bureau van Montfoort) werd een aanvulling op de Delta-methode geformuleerd. Daarin is aandacht voor het opheffen van de ontwikkelingsbedreiging van het kind, maar ook voor het vormgeven van de noodzakelijke borging van zorg en van gezag. De Delta-trainingen voor gezinsvoogden zijn aangepast op deze aanvulling. Vervolgens hebben we de mensen van het consortium die landelijk gezinsvoogden trainen bijgeschoold voor deze doelgroep. Marcia Lever - staf-functionaris bij de William Schrikker Groep - werkt aan een hoofdstuk over ouders die moeilijk leren voor versie 2.0 van het deltahandboek dat in 2008 zal verschijnen. Marcia hierover: 'Zeer inspirerend om zo samen met gezinsvoogden te ontdekken wat werkt en hoe we dit kunnen doorontwikkelen.'

'Ouderbegeleiding': een nieuw aanbod van pleegzorg

Ouders van een kind dat al dan niet gedwongen in een pleeggezin woont, voelen zich doorgaans onmachtig, boos en verdrietig. Ze hebben vaak behoefte aan ondersteuning om de opvoedersrol bij pleegouders te kunnen laten en hun nieuwe rol als ouder in te vullen. Die ondersteuning kunnen ze krijgen vanuit de Pleegzorg. In 2007 heeft Yvette de Beer - staffunctionaris bij het Expertisecentrum - hiervoor een werkwijze ontwikkeld. Ze vertelt over haar ervaringen. 'Het is belangrijk dat ouders begrijpen waarom de dagelijkse zorg en opvoeding van hun kind nu door pleegouders gedaan wordt. Uitgangspunt is wat het kind nodig heeft. Bijvoorbeeld een vast dagritme en een woonomgeving waarin het niet bang hoeft te zijn voor agressie. Ouders kunnen de behoeften van het kind moeilijk of onmogelijk zelf vervullen. Daarnaast moeten ze zich realiseren dat ze altijd de ouder van hun kind blijven en dat gezocht wordt naar een manier waarop ze die rol kunnen blijven vervullen. Het kind moet ook voelen dat ouders 'het goed vinden' dat het in het pleeggezin woont. Soms kunnen ouders nog werken aan het vergroten van hun opvoedingsvaardigheden, zodat het kind na een tijd weer bij ze kan gaan wonen. De ouderbegeleider biedt ondersteuning bij al deze zaken. In 2008 start de training voor pleegzorgwerkers, die ook ouderbegeleiding gaan bieden.'

'Ik wil me nergens mee bemoeien, maar eh...'

'Het Expertisecentrum heeft in opdracht van MEE IJsseloevers een driedaagse training ontwikkeld, gericht op pro-actief werken. Met die training zijn de consulenten beter in staat om in te spelen op zorgelijke opvoedingssituaties waarmee ze ongevraagd geconfronteerd worden. Het gaat om gezinnen waar ouders een beperking hebben. Die ouders (h)erkennen problemen vaak niet. Dus zijn ze geneigd de aangeboden hulp te zien als bemoeizucht. Vandaar dat de training 'Ik wil me nergens mee bemoeien, maar eh...' is genoemd. De training helpt consulenten om de zorgen bespreekbaar te maken en handelend op te treden zonder de vertrouwensband met ouders te beschadigen. Persoonlijke leerwensen van de deelnemers vormden het uitgangspunt bij het ontwikkelen van de training. Omdat er een aantal weken tussen de trainingsdagen zat, konden de cursisten het geleerde in de praktijk brengen en hun ervaringen tijdens de volgende sessie doorspreken. Afsluiting was een 'proeve van bekwaamheid'. De resultaten waren dermate positief dat ook andere onderdelen van de MEE-organisatie de training gaan volgen.'

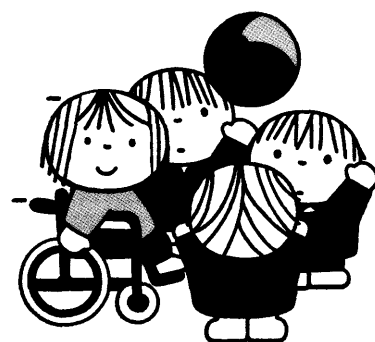
Bedrijfsvoering en financiën

De Willam Schrikker Groep heeft 2007 financieel positief afgesloten. Ondanks het feit dat een aanzienlijk deel van de groei binnen de Jeugdbescherming en Jeugdreclassering van 2006 niet werd gefinancierd. Het afboeken van de vordering leidde tot een aanzienlijk negatief effect op exploitatie in 2007. De gerealiseerde groei in 2007 is overigens wel geheel gefinancierd. De pleegzorg heeft een probleem met de toegekende capaciteit. Door de decentralisatie van de pleegzorg-financiering over de provincies en grootstedelijke regio's lukt het de Pleegzorg niet om de noodzakelijke uitbreiding van de capaciteit te krijgen. Het gevolg is dat de Pleegzorg blijft steken op de toegekende capaciteit van 1 januari 2005.

Een bijkomend probleem waar de Pleegzorg ook mee geconfronteerd is, is het aflopen van de aanvalsplangelden voor het wegwerken van de wachtlijsten in 2006 en 2007. Deze middelen hadden geen structureel karakter. Veel provincies waren om verschillende redenen niet bereid de Pleegzorg structurele extra capaciteit toe te kennen. Het gevolg is dat de Pleegzorg de opgebouwde capaciteit in 2008 weer moet afbouwen. Bovendien is er een opnamestop ingesteld. Een zeer ongewenste ontwikkeling voor kinderen die voor pleegzorg in aanmerking komen.

Het jaar 2007 stond evenals de voorgaande jaren in het teken van de inpassing van de William Schrikker Groep ten gevolge van de Wet op de Jeugdzorg, die per 1 januari 2005 in werking is getreden. In 2007 is er binnen de William Schrikker Groep zeer hard gewerkt aan het verbeteren van de kwaliteit van de dienstverlening en verbeteren van de interne bedrijfsvoering.

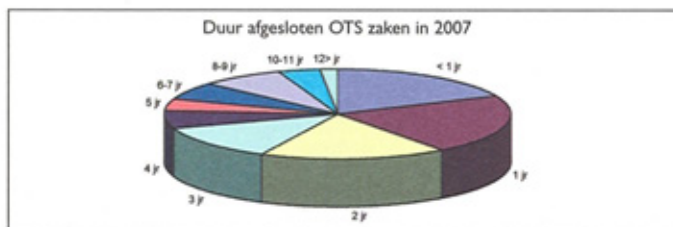
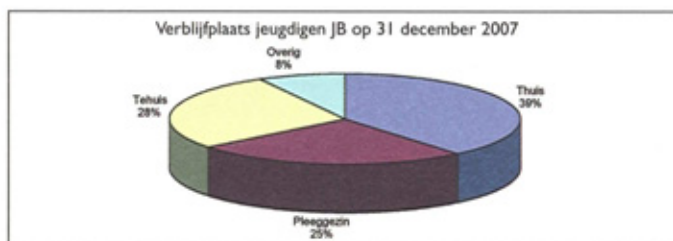
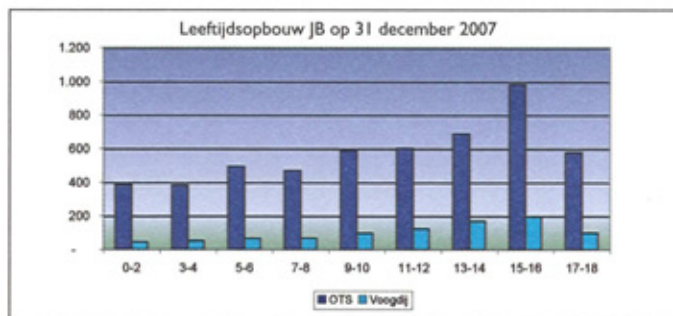
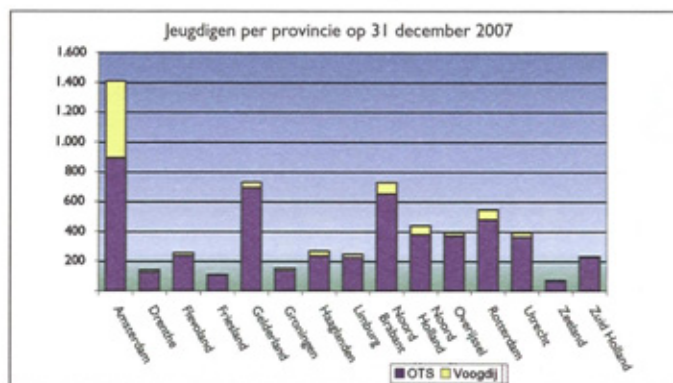
William Schrikker Stichting Jeugdbescherming en Jeugdreclassering en de Stichting Expertisecentrum Jeugdzorg-Gehandicaptenzorg William Schrikker hebben in 2007 hun ISO-certificaat voor weer drie jaar verlengd.

Bedrijfsvoering en financiën

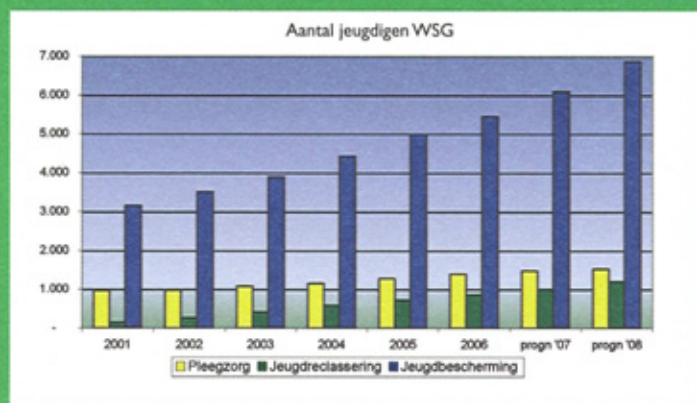

Jeugdbescherming

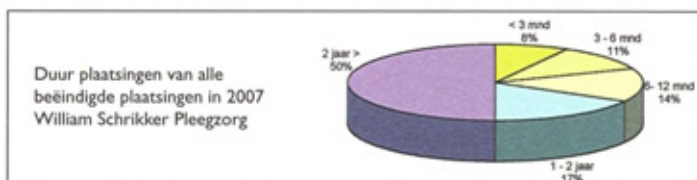
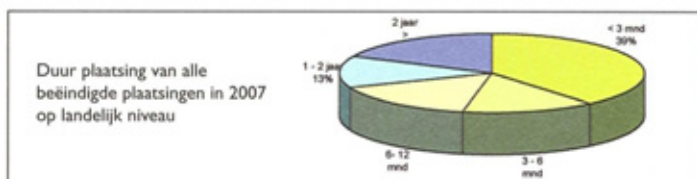
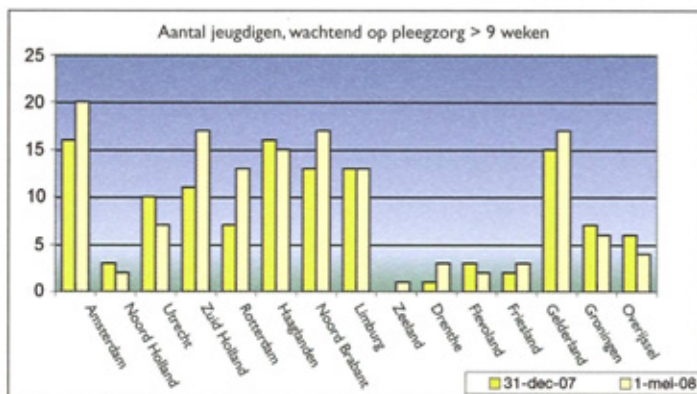
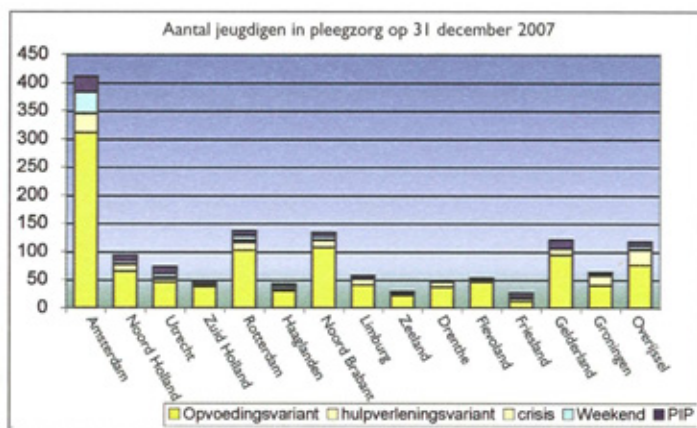
Exploitatie overzicht WSG 2007

Baten		
Subsidies		52.026.241
Overig baten		1.938.151
		53.964.392
Lasten		
Verzorgingskosten		9.656.634
Personeel		35.018.093
Huisvestings-/afschrijvingkosten		1.510.231
Apparaatskosten		4.652.188
Kosten projecten		2.784.207
		53.621.353
Exploitatieresultaat		343.039

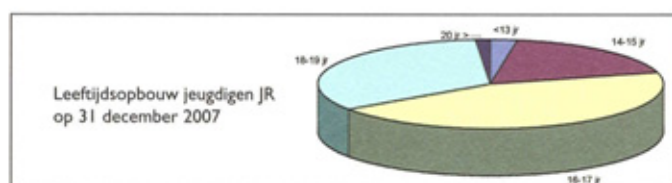
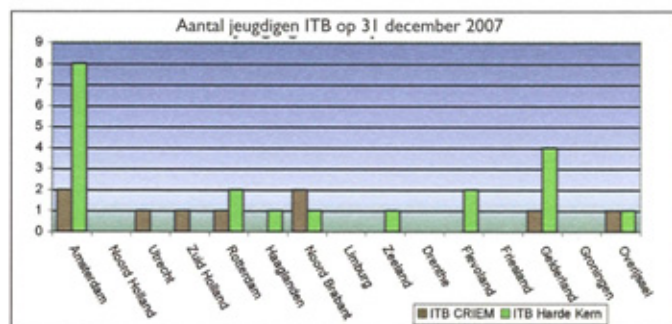
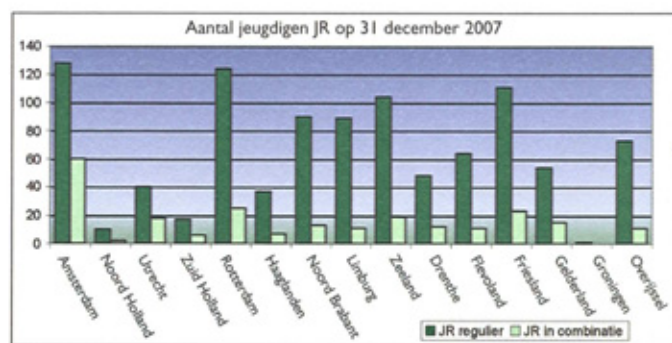

Aantal jeugdigen op 31/12	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	prognose 2008
jeugdbescherming	3.156	3.498	3.893	4.425	4.982	5.451	6.090	6.807
groei	6%	11%	11%	14%	13%	9%	12%	12%
jeugdreclassering regulier	148	260	409	580	724	864	990	1.190
groei	90%	76%	57%	42%	25%	19%	15%	20%
Pleegzorg [full-time]	968	975	1.077	1.147	1.277	1.399	1.397	1.290
groei	6%	1%	10%	6%	11%	10%	0%	-8%

Pleegzorg

Jeugdreclassering

	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Personele kosten (80%)						
Ontvangen OVA (incl. van Rijngelden)	8,70%	5,04%	2,91%	0,99%	0,91%	2,49%
Meerkosten CAO, Ancienniteitseffect en soc.lst	6,44%	6,28%	4,10%	5,12%	2,02%	2,81%
Niet gefinancierde personele kosten	-2,25%	1,24%	1,19%	4,13%	1,11%	0,32%
Cumulatief verschil	-2,25%	-1,01%	0,18%	4,31%	5,42%	5,74%
Aandeel in totaal (80%)	-1,80%	-0,81%	0,14%	3,45%	4,34%	4,59%
Overige kosten (15%)						
Ontvangen prijscompensatie	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Inflatie (bron: consumentenindex CBS)	3,4%	2,1%	1,2%	1,7%	1,1%	1,6%
Niet gefinancierde overige kosten	3,4%	2,1%	1,2%	1,7%	1,1%	1,6%
Cumulatief verschil	3,4%	5,5%	6,7%	8,4%	9,5%	11,1%
Aandeel in totaal (15%)	0,5%	0,8%	1,0%	1,3%	1,4%	1,7%
Niet gefinancierde groei JB/JR	5,0%	5,0%	5,0%	5,0%	5,0%	0,0%
Aandeel in totaal WSG (74%)	3,7%	3,7%	3,7%	3,7%	3,7%	0,0%
Totaal niet gefinancierde kosten	2,41%	3,72%	4,85%	8,41%	9,46%	6,25%

Bedrijfsvoering en financiën [vervolg]

Ondanks de structurele druk op de financiering van de jeugdzorg weet de William Schrikker Groep haar hoofd financieel boven water te houden. Deze financiële druk heeft wel gevolgen voor de kwaliteit van de bedrijfsvoering. De werkdruk is voor de uitvoerende medewerkers en het middenkader erg hoog.

De zorgpunten bij de William Schrikker Groep zijn gerelateerd aan de voortdurende groei bij de Jeugdbescherming en de Jeugdreclassering en het ontbreken aan voldoende capaciteit voor de Pleegzorg; een drie eenheid. De eerste zorgt ervoor dat de bedrijfsvoering van de organisatie niet altijd adequaat kan worden georganiseerd, de tweede zorgt ervoor dat de Pleegzorg stagneert in haar verdere ontwikkeling en er bovendien een onacceptabele wachtlijst ontstaat.

De William Schrikker Groep blijft zoeken naar goede oplossingen. In 2007 is een start gemaakt met het 'Kantoor van de Toekomst'. In Rotterdam en Apeldoorn zijn twee Meeting Points geopend. Dit zijn ontmoetingsplaatsen speciaal en alleen voor onze medewerkers en maken het werken vanuit huis mogelijk. Bij het tot stand komen van deze nieuwe ontwikkeling(en) is extra inzet van onze ondersteunende diensten onontbeerlijk. Met name de ondersteunende diensten zorgen ervoor dat het primaire proces goed gefaciliteerd wordt en zich kan richten op haar eerste verantwoordelijkheid; namelijk het zo goed mogelijk begeleiden van onze cliënten.

De William Schrikker Groep is een organisatie in voortdurende ontwikkeling; een organisatie die niet stil staat. Zij kan zich dit ook niet permitteren. De William Schrikker Groep wil er zijn voor de kinderen, klanten en medewerkers. Dat betekent dat er moet worden geïnvesteerd in de bedrijfsvoering. In 2007 is er een begin gemaakt met het herinrichten van de werkprocessen en de ICT-infrastructuur gericht op het optimaal faciliteren van de medewerkers. Deze nieuwe infrastructuur maakt het mede mogelijk dat we gerichter en sneller met onze medewerkers kunnen communiceren. Professioneel communiceren dus!

De William Schrikker Groep wil een aantrekkelijke werkgever zijn voor huidig en toekomstig personeel. Daar behoort in mijn optiek een goed Personeel & Organisatiebeleid, ICT faciliteiten, Communicatie en ook een uitstekende bedrijfsvoering bij.

Ron Leen

*Directeur bedrijfsvoering
William Schrikker Groep*

Colofon

Dit Jaarverhaal 2007 is een uitgave van de William Schrikker Groep.

Tekst

Ariejan Goudswaard
www.travel-picture-gallery.nl/temp/arie/index.html

Vormgeving en lay out

Communicatieteam x-hoogte
www.x-hoogte.nl

Fotografie / portretten

Sjaak Ramakers
www.sjaakramakers.com

Fotografie / jongeren

Hes van Huizen
Hans Kamstra
Harry Schot
Liesbeth Sluiter

Illustraties

Illustrations Dick Bruna © copyright Mercis bv, 1990

Eindredactie en traffic

Afdeling Communicatie William Schrikker Groep
Reactie geven?: aveen@wsg.nu

Druk

Drukkerij Damen
www.drukkerij-damen.nl

De William Schrikker Groep

Bezoekadres: Dalsteindreef 69 te Diemen
Postbus 12685
1100 AR AMSTERDAM
003120-3989777

Voor meer informatie over de William Schrikker Groep kijk op www.wsg.nu

